

Arrest

nr. 56 485 van 22 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 24 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DONNE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 juni 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 30 juni 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 6 juli 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 22 oktober 2010.

1.3. Op 26 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 29 november 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Egyptenaar afkomstig uit Ohrid en bent u Macedonisch staatsburger. De afgelopen tien jaar was u in Ohrid actief in de politieke partij voor Egyptenaren 'Sojoez na Egyptsani' (Unie voor Egyptenaren). U stond in voor het verzamelen van stemmen en was bevoegd voor vier straten in uw buurt waarvan de Egyptische inwoners met klachten bij u terecht konden. U speelde deze klachten dan vervolgens door naar de voorzitter, P.(...) U.(...). Sinds maart 2009, tijdens de presidentsverkiezingen van Macedonië, werd u elke avond bij het verlaten van uw bureau achtervolgd door spionnen van de Macedonische politieke partij VMRO-DPMNE (Interne Macedonische Revolutionaire Organisatie – Democratische Partij voor de Macedonische nationale eenheid) en werd u regelmatig telefonisch bedreigd. De bedreigingen hielden in dat u werd gezegd uw werk op het bureau te moeten verlaten of dat u en uw familie anders problemen zouden krijgen. De bedoeling van deze bedreigingen was u ertoe te brengen uw bureau te verlaten zodat uw plek ingenomen kon worden door iemand van de VMRO-DPMNE. U sprak uw voorzitter hierover aan, die u zei niet bang te zijn en zeker uw werk niet te verlaten. U richtte zich naar aanleiding van de bedreigingen niet tot de politie aangezien u schrik had dat uw problemen dan nog erger zouden worden. Op 16 juni 2010 werd u opgeroepen voor een vergadering met het SDS (Sociaaldemocratische Unie van Macedonië), waarmee uw partij in Ohrid een coalitie had gesloten. Onderweg naar de vergadering werd u door drie onbekende gemaskerde mannen in een auto gesleurd en werd u met een pistool bedreigd en geslagen. U kreeg een laatste waarschuwing dat u het bureau waar u werkte moest verlaten en werd uit de wagen gegooid. U keerde naar huis terug en ging naar een dokter aangezien u pijn had van de slagen en u veel stress had. U vertelde de dokter niet wat u overkomen was. U meldde dit incident niet aan de politie omdat u anders opnieuw aangevallen zou worden, maar besloot Macedonië te ontvluchten. Tien dagen na het incident verliet u Macedonië met uw gezin en reisde u naar België, waar u op 30 juni 2010 asiel aanvraagde. U verklaarde niet naar Macedonië te kunnen terugkeren uit vrees dat uw belagers uw kinderen iets zouden aandoen. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Macedonisch paspoort, uitgereikt op 26 januari 2010 te Ohrid; uw geboorteakte, uitgereikt op 14 april 2010 te Ohrid; uw huwelijksakte, uitgereikt op 14 april 2010 te Ohrid; uw lidmaatschapsboekje van de Egyptische partij Sojoez na Egyptsani, uitgereikt op 22 mei 2001 te Ohrid; twee uitnodigingen voor een vergadering met de SDS op 1 juni 2010 en 16 juni 2010; en een document waarmee u nieuwe stemmen voor de partij registreerde.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Macedonië te hebben verlaten nadat u door drie onbekende mannen in een wagen werd gesleurd en met een pistool bedreigd werd uw werk voor de politieke partij 'Sojoez na Egyptsani' op te geven. U werd reeds sinds maart 2009 achtervolgd en telefonisch bedreigd door spionnen van de VMRO-DPMNE met de bedoeling dat u uw werk zou opzeggen (CGVS, p. 7-11, 12, 15). U heeft evenwel niet aangetoond dat u voor uw problemen of bij een herhaling ervan in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in uw land aanwezige autoriteiten, waarmee u overigens zelf nooit echt grote problemen kende (CGVS, p. 15). Internationale bescherming kan slechts ingeroepen worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. U verklaarde meermaals dat u niet naar de politie stapte enerzijds omdat uw belagers u gewaarschuwd hadden dat ze u en uw gezin iets zouden aandoen mocht u naar de politie gaan en u dus bang was dat u terug aangevallen zou worden, en anderzijds omdat de politie, mocht u toch klacht indienen, u en uw gezin niet constant en overal zou kunnen beschermen tegen uw belagers (CGVS, p. 9, 12, 13, 14). Deze verklaringen bieden evenwel geen afdoende uitleg om uw nalaten een klacht in te dienen bij de politie te rechtvaardigen. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht bij de autoriteiten om de nodige bescherming te verkrijgen tegen dergelijke bedreigingen en om nieuwe problemen, waarmee uw belagers dreigden, juist te vermijden. Indien de politie niet op de hoogte wordt gebracht van uw problemen, dan kan ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. In verband met uw verklaring dat de politie u toch niet overal en voortdurend zou kunnen beschermen, kan er dan weer op gewezen worden dat bescherming niet absoluut hoeft te zijn. Afdoende bescherming impliceert immers niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden.

Hieraan kan toegevoegd worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in het kader van een grote politiehervorming, ten gevolge van de implementatie van de politiewet van 2007, de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert, waardoor ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie benadert. Zo werden er ondermeer maatregelen genomen om tot een betere bescherming van getuigen en slachtoffers te komen. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Volledigheidshalve kan er ook nog op gewezen worden dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen tegen de politie ondernomen kunnen worden. Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, ingediend worden tegen machtsmisbruik door de politie. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman die in Skopje kantoor houdt. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de 'OSCE spillover monitor mission to Skopje' en het 'Foundation Open Society Institute – Macedonia' (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer.

Ik meen dan ook dat er in Macedonië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 om tot een goed functionerende politie te komen en bijgevolg om vervolging of het lijden van ernstige schade te voorkomen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen deze beslissing niet wijzigen. Uw Macedonisch paspoort, uw geboorteakte en uw huwelijksakte tonen louter uw nationaliteit, identiteit en uw huwelijk met U.(...) F.(...) aan, waaraan in deze beslissing niet wordt getwijfeld. Uw lidkaart van de Egyptische partij Sojoez na Egyptsani, het document waarmee u stemmen verzamelde en de uitnodigingen voor het bijwonen van een politieke vergadering bevestigen uw politiek engagement in Ohrid, maar kunnen geen ander licht werpen op de vaststelling dat u niet heeft aangetoond dat u zich niet tot de Macedonische autoriteiten zou kunnen wenden voor de nodige bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet naar recht verantwoord is en manifest in strijd is

met de Conventie van Genève nu er wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat. Verzoeker meent dat ten onrechte wordt voorgehouden dat hij onvoldoende heeft aangetoond zich niet tot de Macedonische autoriteiten te kunnen wenden voor de nodige bescherming. In weerwil van de informatie die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in abstracto naar voren wordt geschoven, dient in concreto te worden vastgesteld dat de situatie te velde verre van rooskleurig is, aldus verzoeker en hij verwijst in dit verband naar twee internetsites. Hij benadrukt dat hij op geen enkele tegenstrijdigheid kon worden betrapt en er evenmin tegenstrijdigheden tussen zijn relaas en dat van zijn echtgenote konden worden weerhouden. Verder wijst verzoeker erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aanvaardt dat hij omwille van zijn politieke activiteiten werd vervolgd door leden van het VMRO-DPMNE, alsook dat de neergelegde stukken waarheidsgetrouw zijn. Het enige wat hem kwalijk wordt genomen is dat hij zich onvoldoende heeft beroepen op de nationale bescherming. Verzoeker is evenwel van oordeel dat hem in casu niet kan verweten worden dat hij geen vertrouwen heeft in de Macedonische autoriteiten en dat hij ten zeerste aannemelijk maakt dat zij niet in staat zijn om hem te beschermen. Hij argumenteert dat het Commissariaat-generaal de bal volledig mis slaat door in de bestreden beslissing in extenso de theoretische mogelijkheden weer te geven waarover Macedoniërs beschikken om – in geval de Macedonische politie haar werk niet naar behoren zou uitvoeren – op te treden, aangezien het voor hem onmogelijk zou zijn om dit te bewijzen. Verzoeker verduidelijkt dat klacht neerleggen tegen onbekenden het enige was wat hij redelijkerwijs had kunnen doen, zonder vervolgens te kunnen nagaan of de politie zijn klacht wel ernstig zou onderzoeken. De enige afdoende bescherming die in casu aangewezen is zou een persoonlijke bescherming (bodyguarding) zijn, doch het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geeft toe dat dit in Macedonië niet tot de mogelijkheden behoort, aldus nog verzoeker. Door zulks vast te stellen dient volgens verzoeker aanvaard te worden dat de Macedonische autoriteiten onvoldoende middelen hebben om het heersend politieke geweld aan te pakken.

Er worden geen nieuwe documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet heeft aangetoond dat hij voor zijn problemen of bij een herhaling ervan in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in zijn land aanwezige autoriteiten, waarmee hij overigens zelf nooit echt grote problemen kende en hij geen afdoende uitleg geeft waarom hij nagelaten heeft een klacht in te dienen bij de politie te rechtvaardigen, (ii) in Macedonië anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet om tot een goed functionerende politie te komen en bijgevolg om vervolging of het lijden van ernstige schade te voorkomen aangezien uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in het kader van een grote politiehervorming, ten gevolge van de implementatie van de politiewet van 2007, de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert, waardoor ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie benadert, zoals uitvoerig wordt toegelicht, en voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen tegen kunnen ondernomen worden, zoals het indienen van een klacht bij de regionale of lokale politie-eenheden of het indienen van een strafrechtelijke klacht tegen machtsmisbruik door de politie bij het Openbaar Ministerie, en men tevens terecht kan bij de Ombudsman die in Skopje kantoor houdt, alsook bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie en (iii) de door hem neergelegde documenten louter zijn nationaliteit, identiteit, huwelijk en politiek engagement aantonen, en geen ander licht kunnen werpen op de vaststelling dat hij niet heeft aangetoond dat hij zich niet tot de Macedonische autoriteiten zou kunnen wenden voor de nodige bescherming.

2.3. Vooreerst benadrukt de Raad dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin kan aannemelijk maken waarom hij onvoldoende beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond verklaard worden. Zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij noch voor het incident in juni 2010 waarbij hij in een wagen zou zijn gesleurd door drie onbekende mannen en met een pistool zou zijn bedreigd wegens zijn politiek engagement, noch voor het feit dat hij sinds maart 2009 achtervolgd en bedreigd zou zijn geworden door 'spionnen' van de VMRO-DPMNE, beroep heeft gedaan op de Macedonische autoriteiten. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hij geen enkele klacht heeft ingediend en dat hij dus niet de minste poging heeft ondernomen om beroep te doen op de rechtsbescherming waarin de Macedonische autoriteiten

voorzien. Hij maakt evenmin aannemelijk dat hij hiertoe niet de mogelijkheid had, noch dat hem hulp en bescherming zouden worden ontzegd. Deze vaststellingen worden niet weerlegd door de loutere stelling in het verzoekschrift dat, in weerwil van de informatie die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in abstracto naar voren wordt geschoven, de situatie te velde verre van rooskleurig is en er nog steeds een zwaar probleem is met de politiediensten. Ter staving van zijn betoog verwijst verzoeker weliswaar naar twee internetsites maar hij voegt de betreffende stukken niet bij onderhavig verzoekschrift. Tevens laat hij na te verduidelijken wat de precieze inhoud van deze internetsites is en hoe deze inhoud op concrete wijze de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreffende de werking van de Macedonische politie in een ander daglicht zou kunnen stellen. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij het niet aan de Raad kan overlaten uit te zoeken of de door hem vooropgestelde beoordeling van de feiten steun vindt in stukken die geen deel uitmaken van het dossier en niet concreet worden toegelicht.

De Raad verwijst in dit verband nog naar artikel 48/5, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat bescherming in het algemeen geboden wordt wanneer de staat redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging treft onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Gelet op bovenstaande overwegingen in de bestreden beslissing, inzonderheid betreffende de beschermingsmogelijkheden in Macedonië, die steun vinden in het administratief dossier (landeninformatie stuk 23, "Subject Related Briefing – Macedonië – Algemene achtergrondinformatie-Beschermingsmogelijkheden", 1 april 2010, p. 13, punt 12.6 "Controlemechanisme in verband met het werk van de Macedonische politie"; "The former Yugoslav Republic of Macedonia 2009 Progress Report", p. 65-67) en die niet op overtuigende wijze worden weerlegd in het verzoekschrift, concludeert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat op heden in Macedonië redelijke maatregelen worden getroffen overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet om tot een goed functionerende politie te komen en bijgevolg om vervolging of het lijden van ernstige schade te voorkomen. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat de geraadpleegde informatie onjuist zou zijn noch slaagt hij erin de conclusies die de commissaris-generaal daaruit heeft getrokken te ontkrachten.

2.4. Zo verzoeker er nog op wijst dat hij op geen enkele tegenstrijdigheid kon worden betrapt en dat er evenmin tegenstrijdigheden kunnen worden weerhouden tussen zijn relaas en dat van zijn echtgenote, benadrukt de Raad dat een asielaanvraag ook kan worden geweigerd om andere redenen dan een ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, zoals in casu omdat de asielzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich niet of onvoldoende op de bescherming van zijn nationale autoriteiten kon/kan beroepen. De Raad herhaalt dat nationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming en dat, indien de asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin kan aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten, de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond kan verklaard worden.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. Verder dient te worden benadrukt dat het de taak is van de asielzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker weliswaar om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt, maar niet concreet uitwerkt waarom hij hiervoor in aanmerking zou komen. In de mate verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asieltrelaas, wijst de Raad erop dat inzake verzoekers vluchtmotieven werd besloten dat deze niet getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie omdat hij niet aannemelijk maakt dat hij niet op de bescherming zou kunnen rekenen van de Macedonische autoriteiten. Bijgevolg kan op basis van dezelfde feiten evenmin worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 48/4, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat de subsidiaire bescherming enkel kan worden toegekend aan de vreemdeling die zich niet onder de bescherming van

zijn land van herkomst kan of wil stellen. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.7. Waar verzoeker in fine vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te verzenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde een aanvullend onderzoek uit te voeren, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS